

NIEUWSBRIEF

Verschijnt tweemaandelijks - april/mei 2016

01

KORT

1. Kort
2. Beheert mijn ex-partner mijn nalatenschap wanneer er minderjarige kinderen zijn?
3. Een groenere Vlaamse verkeersfiscaliteit
4. Fiscale regularisatie / nieuw permanent kader
5. Een bijzondere bestuurdersaansprakelijkheid op het vlak van BTW, bedrijfsvoorheffing en RSZ
6. Investeringsaftrek / terug van weggeweest

Uit het Parlement / Rechtspraak

1. Over de bewijsvoering van managementprestaties
2. Verliescompensatie / het tijdstip van de compensatie is van belang
3. Buitenlandse inkomsten / verhoging belastingvrije som kinderen ten laste
4. Verkoop van appartementen / (ab)normaal beheer van een privé vermogen

Verstrekt de vennootschap waarvan u bedrijfsleider bent, of uw werkgever, een lening tegen een voordelige rente of zelfs renteloos, beschouwt de belastingdienst dat als een **voordeel alle aard** waarover inkomstenbelasting verschuldigd is. De hoogte van het voordeel wordt bepaald aan de hand van **referentierentevoeten** die jaarlijks bij Koninklijk Besluit (KB) worden vastgelegd. Dat KB werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad (BS) van 25 februari 2016. Het KB onderscheidt 4 types van leningen;

Voor de **hypothecaire leningen met vaste rentevoet** bedraagt de referentierente;

- 2,47 % voor leningen gewaarborgd door een gemengde levensverzekering;
- 2,41 % voor de andere.

Voor de **hypothecaire leningen met variabele rentevoet** verwijst het KB naar referentie-indexen die maandelijks in het BS worden gepubliceerd (en somt die op in tabelvorm).

Voor de **niet-hypothecaire leningen met vaste looptijd** wordt het belastbaar voordeel berekend op basis van een maandelijks lastenpercentage. Dat bedraagt 0,09% voor autofinancieringen. Is de lening voor iets anders bestemd, bedraagt het percentage 0,20%.

Voor de **niet-hypothecaire leningen zonder vaste looptijd** bedraagt de rentevoet 8,16 %... voor 2014 was dat nog 9,20 %.

U denkt hier dan specifiek aan opnames in rekening courant. De rente moet u maandelijks berekenen over uw gemiddelde debetstand. U kan volstaan met een berekening op jaarbasis indien er zich gedurende het jaar geen "abnormale" schommelingen hebben voorgedaan. Een voorbeeld / de vennootschap waarvan u bedrijfsleider bent verstrekt u een rekening courant faciliteit van 50.000 EUR waarover u geen rente betaalt. Dat levert u voor 2016 een belastbaar voordeel op van 50.000 x 8,16 % of 4.080 EUR...

Voorstel /

- u zou uw rekening courant faciliteit kunnen omvormen tot een niet-hypothecaire lening met vaste looptijd wat fors in rente scheelt.
- Aangezien u op een debetstand van een rekening courant 8,16 % rente moet betalen, waarom niet eenzelfde percentage aanrekenen op een creditstand... Er is rechtspraak die stelt dat dit kan. De rente is aftrekbaar voor uw vennootschap tegen 33,99 %. In privé betaalt u er 27 % roerende voorheffing over.

De Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) heeft begin april inzake **erfbelasting een nieuw en verrassend standpunt** ingenomen. Tot voor kort werd aangenomen dat een schenking voor een buitenlandse (Nederlandse) notaris geen gevolg heeft voor de erfbelasting zolang de schenker maar drie jaar de datum van de schenking overleeft. Het bijzondere aan een buitenlandse schenking is dat men die niet hoeft te registreren in België (wat aanleiding geeft tot schenkbelasting). Men kan dus schenken zonder schenkbelasting én zonder erfbelasting (na de overlevingsperiode van 3 jaar). Welnu, volgens Vlabel zal een roerende schenking waarbij de schenkers (veelal de ouders) zich het levenslang vruchtgebruik voorbehouden en de begiftigden (veelal de kinderen) de blote eigendom verwerven, niet langer bevrijdend zijn voor de erfbelasting. Men moet de schenking voortaan registreren en 3 % schenkbelasting betalen (in rechte lijn) om erfbelasting (tot 27 % in rechte lijn) te vermijden. De fictie speelt enkel voor **schenken met voorbehoud van vruchtgebruik**. Een schenking van volle eigendom kan nog steeds zonder registratie, maar wederom met de overlevingsperiode van 3 jaar. Het nieuwe standpunt van Vlabel is strijdig met de wet. De kans is groot dat Vlabel zal teruggefloten worden door de rechtbanken... maar dan zijn we weer jaren verder. Wordt vervolgd...

Wist u dat er een **groeisubsidie** bestaat voor KMO's. U kan aankloppen bij het Agentschap Innoveren & Ondernemen voor de financiering van uw groei middels innovatie, nieuwe activiteiten, of het internationaal gaan. Zowel nieuwe, als bestaande ondernemingen kunnen beroep doen op de steun. Die kan bestaan uit het inkopen van extern advies, of het zelf in dienst nemen van een geschikt profiel. De subsidie bedraagt 50 % van de kost met een maximum van 25.000 EUR...

Vennootschappen die betalingen doen aan personen gevestigd in **belastingparadijzen** en die een bepaald bedrag overschrijden, moeten daar melding van maken bij de indiening van de aangifte vennootschapsbelasting.

Doen zij dat niet, wordt de aftrek geweigerd. De belastingdienst houdt een lijst bij van die oorden en die wordt geregeld geactualiseerd. Laatst met een KB van 1 maart 2016 (BS van 11 maart).

Er bestaat ook een **landenlijst voor de DBI-aftrek** (aftrek definitief belast inkomen). U kan de DBI-aftrek het best vergelijken met de deelnemingsvrijstelling, waarbij dividenden tussen moeder- en dochtervennootschappen worden vrijgesteld van vennootschapsbelasting. Het ontvangen dividend bij de moeder is onder de DBI-aftrek overigens niet voor 100 % vrijgesteld, maar beperkt tot 95 % (wat dan een maximale belastingdruk voor de moeder oplevert van $\pm 1,7\%$ ($33,99\%$ over 5%)). Om van DBI-aftrek te kunnen genieten, moet de dochter gevestigd zijn in een "normaal" belast land. Het wetboek inkomstenbelastingen verwoordt het als volgt: "uitgesloten van DBI-aftrek zijn dividenden afkomstig van een vennootschap gevestigd in een land waar de gemeenschappelijke bepalingen inzake belastingen aanzienlijk gunstiger zijn dan in België". Ook van deze landen wordt een lijst bijgehouden, de laatste actualisatie is gepubliceerd in het BS van 11 maart. Beide lijsten bezorgen wij u graag op eerste verzoek.

Kosten kunnen door een werkgever aan een werknemer worden vergoed hetzij op declaratiebasis (facturen, bonnen, ...), hetzij forfaitair. Voor de **forfaitaire terugbetalingen** kan men zich richten naar wat de overheid zelf hanteert voor haar werknemers, of kan men een forfait zelf samenstellen op basis van "herhaalde waarnemingen en steekproeven". Denk aan een vergoeding voor representatiekosten. Het is dan een zaak om over een x-aantal maanden allerlei soorten bonnetjes, documenten, ... te verzamelen, op grond waarvan dan voor de toekomst een vast maandelijks bedrag kan worden vergoed. Die vergoeding is aftrekbaar voor de werkgever, en onbelast voor de werknemer als een "terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever". Over de hoogte van dergelijke forfaits worden met regelmaat vragen gesteld aan de rulingdienst. Een recente ruling gaat specifiek over een vergoeding voor telewerk en de kosten die thuis worden gemaakt voor infra, nutsvoorzieningen, enz. De rulingdienst aanvaardt een forfaitair bedrag van 15,00 EUR voor elke dag telewerk. Voor werknemers die halftijds zijn tewerkgesteld mag dat gaan over 4 dagen per maand, of in totaal 60,00 EUR. Voor zij die meer dan halftijds werken, 8 dagen of 120 EUR per maand. . .

Financiën heeft op 5 april het **nieuwe aangiftebiljet in de personenbelasting** gepubliceerd voor het inkomstenjaar 2015/aanslagjaar 2016. Het aantal codes is (opnieuw) toegenomen met 38, wat het totaal brengt op 810 codes. . . De toename is het gevolg van de 6^e staatshervorming en de defederalisering van de onroerend goedfiscaliteit. Ook is er meer ruimte voorzien voor de kaaimantaks. Naast een "meldingsplicht" voor juridische constructies, moet voortaan ook de rechtsvorm vermeld worden en haar naam en adres. Gaat het over "trustachtige" figuren, ook de naam en het adres van het bestuur.

02

BEHEERT MIJN EX-PARTNER MIJN NALATENSCHAP WANNEER ER MINDERJARIGE KINDEREN ZIJN?

Zelfs indien de relatie tussen ex-partners niet vertroebeld is, is het zelden de bedoeling dat na het overlijden van de eerste ouder de ex-partner de vruchten opstrijkt van het vermogen dat nagelaten wordt aan minderjarige kinderen. Nochtans is dat exact wat er volgens de Belgische wet gebeurt als een van de beide ouders overlijdt en er minderjarige kinderen zijn. De overlevende ouder verkrijgt dan tijdelijk het beheer en het vruchtgebruik over de nalatenschap. Een voorbeeld; Karel en Sophie zijn de ouders van de 12-jarige Yannick. Na hun scheiding enkele jaren geleden heeft Sophie Karel uitgekocht uit de gezinswoning. Sophie heeft een mooie spaar- en beleggingsportefeuille geërfd van haar ouders ter waarde van 200.000 EUR. Indien Sophie vandaag zou overlijden, zou Yannick als enige wettelijke erfgenaam zowel de woning, als de beleggingsportefeuille erven. Karel zou dan zowel het vruchtgenot, als het beheer daarover in handen krijgen tot Yannick meerderjarig is. Het vruchtgenot betekent dat Karel in de gezinswoning mag wonen en de dividenden kan opstrijken van de effectenportefeuille. Als wettelijk beheerder krijgt Karel ook de taak om het beheer van de gezinswoning en de effectenportefeuille, in het belang van Yannick, voor zijn rekening te nemen. Karel moet bovendien geen verantwoording afleggen voor zijn beheer. . . Het geschetste scenario zal velen doen huiveren. Gelukkig zijn er oplossingen. Bij testament kan men voorzien dat het ouderlijk vruchtgenot op de goederen wordt ontnomen van de ex-partner. Dit staat niet ter discussie. Daarnaast kan men een bewindsclausule opnemen in het testament. U bepaalt dan dat niet uw ex, maar iemand anders, bijvoorbeeld een broer of een nieuwe partner, het vermogen beheert zolang junior minderjarig is. Volgens een meerderheidsopvatting in de rechtsleer is dit perfect mogelijk. Men kan nog een stap verder gaan en zolang junior minderjarig is, het vruchtgebruik over de nalatenschap bij testament legateren aan een derde (bv. de nieuwe partner). De ex zal dan enkel het beheer verkrijgen over de blote eigendom.

03

EEN GROENERE VLAAMSE VERKEERS- FISCALITEIT

De Vlaamse regering heeft een aantal wijzigingen doorgevoerd op het vlak van de belasting op inverkeerstelling en de verkeersbelasting.

Belasting op inverkeerstelling

De wijzigingen zien enkel op personenauto's, auto's voor dubbel gebruik en mini-bussen (motoren, lichte vrachtwagens en vrachtwagens van meer dan 3,5 ton zijn onderworpen aan de kilometerheffing). Het minimum- en maximumtarief is gestegen, respectievelijk naar 41,99 en 10.479,70 EUR. De bestaande vrijstelling voor hybride, plug-in voertuigen is tijdelijk gemaakt tot 1 januari 2021 en bovendien verstrengd (CO₂ van maximum 50gr/km)

Verkeersbelasting

Op de basisberekening worden milieucorrecties toegepast. Enerzijds een correctie gebaseerd op de CO₂-uitstoot, anderzijds een correctie gebaseerd op de euronorm.

04

FISCALE REGULARISATIE/ NIEUW PERMANENT KADER

Een voorbeeld; neem een dieselauto met 11 fiscale PK's, een CO₂-uitstoot van 140gr/km en een euronorm 6. Indien de auto werd ingeschreven vóór 1 januari 2016 bedraagt de verkeersbelasting 368,28 EUR. Voor een inschrijving na die datum is dat 443,41 EUR. De minimale verkeersbelasting is vastgesteld op 40,00 EUR voor personenauto's, auto's voor dubbel gebruik en mini-bussen. Een vrijstelling is voorzien voor voertuigen met een aandrijving op waterstof of elektriciteit. Hybride, plug-in voertuigen genieten een tijdelijke vrijstelling tot 1 januari 2021. De gewijzigde regelgeving is in werking getreden vanaf 1 januari dit jaar en, belangrijk, voorsnog niet van toepassing op leasemaatschappijen.

Zoals aangekondigd, wenst de federale regering een permanent kader voor een fiscale (en sociale) regularisatie in te voeren. Het wetsontwerp is op 11 maart goedgekeurd. Het idee blijft dat een natuurlijk of rechtspersoon niet-aangegeven inkomsten en BTW-handelingen kan aangeven bij het Contactpunt Regularisaties (CPR). De nieuwe regeling bouwt verder op het frame van de vorige "allerlaatste" regularisatieronde waaraan een einde kwam eind 2013. Niet enkel roerende, maar ook onroerende en beroepsinkomsten, fiscaal verjaarde kapitalen, BTW-handelingen en sociale bijdragen zullen geregulariseerd kunnen worden. Geen successierechten evenwel (is een gewestelijke bevoegdheid). De verschuldigde "prijs" is het normale belastingtarief dat op het inkomen van toepassing is, verhoogd met een boete. Voor de niet-verjaarde inkomsten bedraagt die 20 procentpunten voor regularisaties die ingediend worden in 2016. Het tarief stijgt naar 22 procentpunten in 2017, tot 25 procentpunten in 2020 (1 procentpunt per jaar dus). In vergelijking tot de oorspronkelijke ontwerpversie is er geen verdere stijging voor 2021 (en latere jaren).

Het tarief voor fiscaal verjaarde kapitalen bedraagt 36 % en stijgt door tot 40 % in 2020 (ook een stijging met 1 % per jaar). Voor de beroepsinkomsten zullen ook de niet-verjaarde sociale bijdragen kunnen geregulariseerd worden aan een tarief van 15 % (jaarlijks te verhogen tot 20 % in 2020).

Hoewel het nieuwe regime tegemoet lijkt te komen aan tekortkomingen van vorige ronde(s), blijven er toch een aantal minpunten;

- de aangever heeft de verplichting om op "positieve wijze" aan te tonen dat al de elementen die het voorwerp uitmaken van de regularisatie-aangifte hun normale belastingregime hebben ondergaan. Bij gebrek aan bewijs zal ook over die bedragen de regularisatieheffing verschuldigd zijn.
- inkomsten die sedert 2005 aan de woonstaatheffing⁽¹⁾ werden onderworpen, zullen dubbel belast worden. De woonstaatheffing is immers niet verrekenbaar onder dit nieuwe regime.

Het aangifteformulier wordt ingediend bij het Contactpunt Regularisaties met toevoeging van een bondige verklaring omtrent het "fraudeschema". Verder wordt voorzien in een strafrechtelijke immuniteit in zoverre de regularisatieheffing "definitief en zonder enig voorbehoud" wordt betaald.

⁽¹⁾ De woonstaatheffing is een bronheffing die ingehouden wordt door landen die niet automatisch gegevens uitwisselen.

05

EEN BIJZONDERE BESTUURDERS- AANSPRAKELIJK- HEID OP HET VLAK VAN BTW, BEDRIJFSVOOR- HEFFING EN RSZ

Bestuurders van vennootschappen kunnen persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor schulden van de vennootschap op het vlak van BTW, bedrijfsvoorheffing (loonbelasting) en RSZ (sociale premieheffing)

BTW en bedrijfsvoorheffing

Zowel bestuurders in rechte, als in feite, en u denkt dan aan personen die feitelijk besturen zonder over een formeel mandaat te beschikken, kunnen aansprakelijk worden gesteld.

Twee voorwaarden moeten samen vervuld zijn;

- de vennootschap moet in gebreke zijn, lees haar schulden niet betalen;
- en er moet sprake zijn van een fout van de bestuurder. De bewijslast van de fout rust op de Administratie. Belangrijk, er geldt een "weerlegbaar" vermoeden van fout bij herhaalde niet-betaling.

Wat is een herhaalde niet-betaling

U moet een onderscheid maken tussen vennootschappen die per kwartaal een aangifte voor de BTW en bedrijfsvoorheffing indienen, en de maandaangevers. Voor kwartaalaangevers is er sprake van een herhaald niet-betalen indien gedurende een periode van 1 jaar minstens twee vervallen schulden niet worden voldaan. Voor maandaangevers is dat het geval indien in een periode van één jaar minstens drie vervallen schulden niet worden betaald. Het vermoeden is weerlegbaar. De bestuurder zal dan moeten aantonen dat hij of zij steeds getracht heeft de continuïteit van de vennootschap te handhaven en haar niet-nodeloos lang een verlieslatende activiteit heeft laten voortzetten (ten nadele van schuldeisers).

RSZ

Een vergelijkbare aansprakelijkheidsregeling is van toepassing, zij het dat hier sprake moet zijn van een grove fout van de bestuurder. Er geldt een "onweerlegbaar" vermoeden van grove fout indien een bestuurder in een periode van vijf jaar voorafgaand aan de falings van de vennootschap betrokken is geweest "bij minstens twee falingen, vereffeningen of gelijkaardige transacties (bv reorganisaties) met sociale schulden".

06

INVESTERINGS-AFTREK / TERUG VAN WEGGEWEEST

Middels de investeringsaftrek kan een belastingplichtige - en dat kan zowel een natuurlijk, als rechtspersoon zijn - een bepaald percentage op een uitgevoerde investering in mindering brengen op zijn of haar belastbaar resultaat. Opdat een investering in aanmerking komt voor de aftrek moet die;

- betrekking hebben op afschrijfbaar materiële of immateriële vaste activa;
- in nieuwe staat verkregen of tot stand gebracht;
- tijdens het jaar of boekjaar;
- en in België worden gebruikt voor de uitoefening van de beroepsactiviteit.

Een aantal investeringen zijn sowieso uitgesloten. Denk aan personenauto's, activa waarop niet of op minder dan 3 jaar wordt afgeschreven, activa die deels privé worden gebruikt. ...

Natuurlijke personen / éénmanszaken beschikken in tegenstelling tot vennootschappen over een keuzemogelijkheid. Of zij gaan voor een éénmalige aftrek of voor een gespreide variant. De éénmalige aftrek spreekt voor zich. De belastingplichtige mag het percentage uit de tabel berekenen op de aanschaf- of beleggingswaarde van de investering en ook in éénmaal in mindering brengen op het belastbaar resultaat. Kiezen voor een gespreide aftrek betekent dat men het aftrekpercentage toepast op de afschrijvingswaarde, en dus elk jaar de aftrek kan toepassen zolang de afschrijving duurt. Let wel, kiest u voor een gespreide aftrek is dat enkel mogelijk indien u niet meer dan 20 werknemers tewerkstelt (op de eerste dag van het belastbaar tijdperk waarin de investering werd uitgevoerd). Bij **vennootschappen** kunnen enkel "kleine" ondernemingen gebruik maken van de éénmalige aftrek. Een gespreide aftrek is enkel mogelijk voor de milieuvriendelijke investeringen in onderzoek en ontwikkeling. Een combinatie van de gewone investeringsaftrek met de aftrek voor risicokapitaal (notionele renteaftrek) is niet mogelijk. In elk concreet dossier moet precies worden naberekend wat het beste resultaat oplevert. Een samenvattende tabel geeft u een goed overzicht/

Voor natuurlijke personen	Eénmalige aftrek	Gespreide aftrek
Octrooien, energiebesparende investeringen	13,50%	10,50%
Milieuvriendelijke investeringen in onderzoek en ontwikkeling	13,50%	20,50%
Andere investeringen	8,00%	10,50%
Investerings in beveiliging	20,50%	10,50%
Investerings in digitale vaste activa die dienen voor de integratie en exploitatie van digitale betalings- en factureringssystemen en de systemen die dienen voor de beveiliging van informatie- en communicatie-technologie	13,50%	

Voor vennootschappen	Eénmalige aftrek		Gespreide aftrek
	KMO	Andere	
Octrooien, energiebesparende investeringen	13,50%	13,50%	10,50%
Milieuvriendelijke investeringen in onderzoek en ontwikkeling	13,50%	13,50%	20,50%
Investerings ter bevordering van het hergebruik van verpakkingen van dranken en nijverheidsgoederen	3,00%	3,00%	0,00%
Investerings in beveiliging	20,50%	0,00%	0,00%
Andere investeringen	8,00%	0,00%	0,00%
Investerings in digitale vaste activa die dienen voor de integratie en exploitatie van digitale betalings- en factureringssystemen en de systemen die dienen voor de beveiliging van informatie- en communicatie-technologie	13,50%		

01

OVER DE BEWIJSVOERING VAN MANAGEMENTPRESTATIES

UIT HET PARLEMENT / RECHTSPRAAK

De voorwaarden voor de aftrek van beroepskosten vindt u terug in artikel 49 van het Wetboek Inkomstenbelastingen (WIB). Het artikel stelt dat aftrekbaar zijn;

"de kosten die een belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen, om belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden en waarvan hij (of zij) de echtheid en het bedrag verantwoordt door middel van bewijsstukken of, in geval zulks niet mogelijk is, door alle andere door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen met uitzondering van de eed".

Belangrijk element is dus het verkrijgen of behouden van belastbaar inkomen. Het artikel heeft het nergens uitdrukkelijk over de werkelijkheid van de onderliggende prestaties. En daar gaat het precies over in volgende casus. Een bakkerij met een forse omzet en resultaat wordt "gemanaged" door een managementvennootschap. Die zendt daarvoor facturen op basis van een schriftelijke overeenkomst. De

facturen worden ook effectief gemaakt, geboekt en betaald. Enkele jaren later neemt de managementvennootschap formeel een mandaat op als bestuurder in de bakkerij (en ontvangt vanaf dan bestuurdersvergoedingen). Er volgt een controle van de belastingdienst, die de aftrek van de door de bakkerij betaalde vergoedingen weigert. Zij stelt zich op het standpunt dat de belastingplichtige niet het bewijs kan leveren welke prestaties dan wel effectief voor die vergoedingen geleverd werden. De vergoedingen worden belast als "liberaliteit" bij de bakkerij (niet de latere bestuurdersvergoedingen). De zaak komt voor de rechtbank waar de belastingplichtige als verdediging opwerpt dat voor de aftrek als beroepskost de managementovereenkomst en de betaalde facturen volstaan. "Het bewijs van de echtheid en het bedrag van de kosten volstaat voor de aftrek". Nergens stelt het Wetboek Inkomstenbelastingen dat ook de werkelijkheid van de prestaties moet bewezen worden.

In eerste aanleg en beroep volgt de rechtbank de belastingdienst. De managementovereenkomst en de facturen maken slechts een "begin" van bewijs uit, en moeten worden onderbouwd door andere bewijselementen. Ook Cassatie stelt zich op dat standpunt. "Het WIB laat in beginsel niet toe kosten af te trekken die niet aan werkelijke prestaties beantwoorden. De belastingplichtige dient steeds het bewijs te leveren dat de kosten beantwoorden aan werkelijk geleverde prestaties".

Probleem in de casus was wellicht de "geringe stoffering" van het managementverhaal.

De managementvennootschap had geen werknemers op haar loonlijst, beschikte niet over een eigen infrastructuur, het bestuur was hetzelfde samengesteld als het bestuur van de bakkerij... en dan nog de facturen zelf, die inhoudelijk erg vaag waren, wisselend qua hoogte... Een advies, indien u een dergelijke opzet organiseert, is het grondig en gestructureerd te doen. Zorg voor agenda's, timesheets, notulen van vergaderingen en al wat kan aantonen dat de prestaties ook effectief hebben plaatsgevonden. Zorg er ook voor dat er geen "abnormale" afwijking bestaat tussen de vergoedingen die de managementvennootschap in rekening brengt en de vergoeding die zij vervolgens zelf betaalt aan haar bestuur. Neem de situatie waarin een managementvennootschap 400.000,00 EUR zou factureren en zelf haar bestuur een bezoldiging zou vergoeden van 50.000,00 EUR... Het valt niet uit te sluiten dat de belastingdienst op basis van de antimisbruikbepaling de aftrek van het surplus (350.000,00 EUR dus) zou weigeren. Men moet zich richten naar wat derden in een volstrekt zakelijk verkeer aan elkaar zouden vergoeden, het zogenaamd "at arm's length principe".

Overigens nog een recent arrest van het Hof van Beroep over de weigering van aftrek als beroepskost. De casus gaat over een artsenvennootschap met een onroerend goed dat voor een beperkt deel is bestemd voor de artsenpraktijk. Het andere deel wordt ter beschikking gesteld aan de arts en zijn gezin voor de privé- huisvesting. Voor de terbeschikkingstelling wordt een "voordeel alle aard" aangerekend op basis van de formule die de belastingdienst daarvoor voorziet:

$$\text{Kadastraal Inkomen} \times \text{index} \times \text{privégebruik} \times \frac{100}{60} \times 3,8.$$

De rechtbank weigert de aftrek van de kosten van dit deel van het pand. Dit in tegenstelling tot rechtspraak van Cassatie die stelt dat de kosten die een vennootschap maakt om een voordeel toe te kennen aan haar bedrijfsleider (als vergoeding voor zijn prestaties binnen de vennootschap), aftrekbaar zijn als beroepskost (zogenaamde bezoldigingstheorie).

U herinnert zich uit een eerdere bijdrage dat er voorstellen op tafel liggen die stellen dat kosten enkel aangegaan om voordelen te verstrekken en die verder niet in een noodzakelijk verband staan tot de werkelijke activiteit van de vennootschap, niet aftrekbaar zijn.

Afwachten hoe dit verder evolueert.

02

VERLIES- COMPENSATIE / HET TIJDSTIP VAN DE COMPENSATIE IS VAN BELANG

Verliezen die een vennootschap maakt, zijn onbeperkt compensabel in de tijd. Het verlies van een bepaald boekjaar kan dus fiscaal in mindering worden gebracht op winsten van latere boekjaren (carry forward) en dit onbeperkt in tijd. (De fiscale wet kent wel geen carry back. Een verlies van boekjaar x kan nooit aanleiding geven tot een teruggave van voorheen betaalde vennootschapsbelasting).

De bewijslast van het verlies rust op de belastingplichtige.

Een voorbeeld / Uw vennootschap heeft in het boekjaar 2010 een verlies geleden. De belastingdienst heeft dat verlies niet betwist.

In 2015 maakt u winst en wenst u die "fiscaal te neutraliseren" met het eerder opgelopen verlies. De vraag is wanneer u het bewijs van het verlies moet leveren aan de belastingdienst. Is dat op het ogenblik van het ontstaan ervan - in 2010 dus (inmiddels in principe reeds verjaard) - of op het ogenblik van de aanwending, in 2015 dus.

Uit rechtspraak volgt dat het ogenblik van de fiscale aanwending van belang is.

Dat de controletermijn over het boekjaar waarin het verlies werd geleden verstreken is, belet dus niet dat u het bewijs van het verlies zal moeten leveren in het jaar waarin u het benut.

Het is dan ook van groot belang dat u alle bewijsdocumentatie van het verlies (boekhoudstukken, enz.) bijhoudt tot op het ogenblik dat u het fiscaal benut, ook al is dat dus jaren later.

03

BUITENLANDSE INKOMSTEN / VERHOGING BELASTINGVRIJE SOM KINDEREN TEN LASTE

Voor de volledigheid, waar verliescompensatie niet aan tijd is gebonden, kan die wel "uitdoven" indien er zich een wijziging voordoet in de controle van een vennootschap.

Onder controle begrijpt u de bevoegdheid om "in rechte of in feite een beslissende invloed uit te oefenen op de aanstelling van de meerderheid van de bestuurders of zaakvoerders van de vennootschap of op de oriëntatie van haar beleid". Een wijziging van aandeelhouderschap dus, bestuur, enz.

Deze maatregel is destijds genomen om handel in verliesvennootschappen tegen te gaan. De compensatie blijft wel overeind indien die beantwoordt aan "rechtmatige financiële of economische behoeften". Er mogen geen motieven van belastingontwijking zijn. Zo heeft de belastingdienst geen enkel probleem met controlewijzigingen die gepaard gaan "met aanvulling van bestaande activiteiten en met bedoeling het voortbestaan van een vennootschap te verzekeren en tewerkstelling geheel of gedeeltelijk te behouden..."

Een natuurlijk persoon, fiscaal woonachtig in België, is hier aangifteplichtig over zijn of haar wereldinkomen. Buitenlandse beroepsinkomsten waarover de heffing toekomt aan het bronland, moeten hier worden opgegeven voor hun netto-bedrag en genieten over een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting.

Hoe werkt dat; het buitenlands beroepsinkomen wordt eerst "samengevoegd" met de andere beroepsinkomsten waarover de belasting wordt berekend. Vervolgens wordt nagegaan hoeveel van die belasting betrekking heeft op het buitenlands beroepsinkomen. Dat deel wordt in mindering gebracht van de totale belasting (vermindering buitenlandse inkomsten). Daarnaast heeft elke belastingplichtige recht op een verhoging van de belastingvrije som afhankelijk van het aantal kinderen ten laste. Voor gehuwden en wettelijke samenwoners wordt de verhoging toegekend aan de persoon met het hoogste (ook buitenlands) beroepsinkomen. En u merkt het al, wordt de belastingvrije som toegekend aan de persoon met het hoogste inkomen, kan het voordeel in de situatie waarin dat net de persoon is met het "vrijgesteld buitenlands" inkomen, grotendeels of zelfs volledig teloorgaan.

Als u weet dat de basis belastingvrije som voor elke belastingplichtige 7.420,00 EUR bedraagt, en dat die voor 1 kind ten laste verhoogd wordt met 1.520,00 EUR, (*) mag het duidelijk zijn dat dit fiscaal erg nadelig kan zijn. Reeds in 2013 heeft het Europese Hof beslist dat de Belgische belastingregel die voorziet in de toekenning van het voordeel aan de hoogste verdiener in strijd is met de vrijheid van vestiging. Het Belgisch Grondwettelijk Hof is in 2014 tot hetzelfde besluit gekomen. Door de aanhoudende discriminatie besloot een echtpaar in die situatie naar de rechtbank te stappen. Eind 2015 heeft ook het Hof van Beroep geoordeeld dat er sprake is van een schending van het gelijkheidsbeginsel en van het vrij verkeer van werknemers (nog gevolgd door een andere rechtbank).

Aan Financiën is dan de vraag gesteld of de belastingdienst voornemens is in Cassatie te gaan tegen deze arresten. Financiën antwoordt dat; "dit niet het plan is aangezien op basis van gezond verstand moet geoordeeld worden dat de blijvende toepassing van de oude regelgeving discriminerend is... bijgevolg zal er worden gewerkt aan een wetswijziging" die er vooralsnog niet is... en zolang die er niet is, zal de belastingdienst de oude wettekst blijven toepassen.

(*) voor 2 kinderen met 3.900,00 EUR, voor 3 kinderen met 8.740,00 EUR en voor 4 kinderen zelfs met 14.140,00 EUR ...

04

VERKOOP VAN APPARTEMENTEN/ (AB)NORMAAL BEHEER VAN EEN PRIVÉ VERMOGEN

De meerwaarde die u als natuurlijk persoon realiseert bij de verkoop van een onroerend goed (niet de gezinswoning) blijft onbelast in zoverre u die meerwaarde realiseert na verloop van vijf jaar na de verwerving van dat onroerend goed. De meerwaarde wordt wel belast indien;

- zij wordt gerealiseerd binnen de vijf jaar. Het tarief van de belasting bedraagt in dat geval 16,5 % berekend over het verschil tussen de aan- en de verkoopprijs (waarbij u op de aankoopprijs een forfait mag rekenen van 25 % te vermeerderen met 5 % per jaar verstreken van de vijfjaarsperiode).
- de belastingdienst zou stellen dat de meerwaarde niet kadert binnen een "normaal beheer" van een privé vermogen. Het tarief bedraagt dan 33 %.

Volgende casus maakt duidelijk waarover het kan gaan; Een natuurlijk persoon gaat een financiering aan van 760.000,00 EUR. voor de constructie van acht appartementen. De eerste twee worden binnen de twee jaar verkocht. Een jaar later het volgende, twee jaar later nogmaals twee exemplaren. Wat overblijft wordt verhuurd. De belastingdienst is van mening dat de meerwaarde die wordt gerealiseerd niet kadert binnen een normaal beheer van een privé-vermogen. De rechtbank volgt de belastingdienst op grond van een aantal feitelijke vaststellingen;

- om te starten, dat de verrichtingen liggen in het verlengde van de beroepsactiviteit van de belastingplichtige. Hij blijkt actief te zijn in de bouwsector;
- de verkoop van vijf appartementen binnen een periode van twee jaar wijst op een "hoge frequentie van transacties en op het opzet een vastgoedproject te realiseren en meteen over te gaan tot de lucratieve realisatie ervan...";
- de verrichting werd volledig extern gefinancierd.

Bovendien beschikt de belastingplichtige in privé, zonder rekening te houden met het resultaat van de verkopen, niet over de nodige middelen om de financiering af te lossen. Uit dat alles besluit de rechtbank dat het gaat om een abnormale verrichting waarvan de meerwaarde belastbaar is.

B&R
BONNÉ & RAEIJMAEKERS

BEDRIJFSADMINISTRATIES - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

